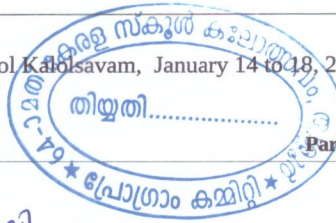

Item Code: 950

Participant Code: 100

വിഷയം :- ഒരു മരത്തിലെ പക്ഷി.

അക്കാൻ ദാമ

"നല്ലവരെ നെടും നേരത്തേ വിളിക്കുമെന്ന് പറയുന്നത് നേരം... ഇന്നലെ വരെ ഒരു തലവേദന പോലും ഇല്ലായിരുന്നെന്നു കേട്ടത്... ഇനിയിങ്ങൊ പറഞ്ഞിട്ടെന്താ? ... സംഭവിക്കാനുള്ളത് സംഭവിച്ചു..."

"ആ കൊച്ചിനിനി ആരാണ് ഉള്ളത്? പിറന്നെ കുഴിയാൻ... ഒന്നോ രണ്ടോ മാസം കഷ്ടിയെ ഉണ്ടായിരുന്നുള്ളൂ... ഒറ്റക്കേട്ടല്ലേ? അമ്മ മരിച്ചതിൽ പിന്നെ അതിനെ താഴ്ത്തും... തലവീഴും വെക്കാനൊക്കെയും മാത്രം കൊണ്ടുണ്ടെന്നത്..."

കാടിട്ട വിടിന്റെ കട്ടിളച്ചടിയിൽ നിന്ന് താടിക്ക് തെക്കുവശം കൊടുത്ത് പറയുന്നത് അന്നെ പെന്യൂക്കളെന്ന് പേരുള്ളവരുടെ വാക്കുകൾ ഉച്ചത്തിൽ കേൾക്കുന്നുണ്ട്.. മൂന്നിലെ ഫ്രീസറിൽ വച്ചിരിക്കുന്ന അപ്പച്ചന്റെ ശരീരത്തിലേക്ക് അങ്ങിനെയൊക്കെ വെക്കുന്ന ചുറ്റുമുഴയുന്ന പ്രാർത്ഥനയുടെയും മരണഗീതങ്ങളുടെയും കൂടെ അപരപ്പെടാമെന്ന് മൃദലുണി അമ്പലത്ത് നട്ടിട്ടുള്ളതും അല്ലെങ്കിലും പോസ്റ്ററുകൾ കഴിഞ്ഞ് കൊണ്ടുവന്ന അപ്പച്ചനെ കണ്ടുതന്നതേ കേൾക്കാൻ തുടങ്ങിയതാണ്...

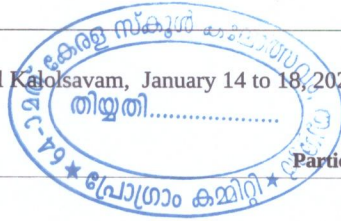
കണ്ണുനീരിൽ കുതിർന്നുണങ്ങി കവിളിൽ പറ്റിപ്പിടിച്ച് വരുന്ന മുടിയിഴകൾ പരിച്ചു മാറ്റുന്നപോൽ ഒരുക്കി വെക്കുമ്പോൾ അമ്പലമുടി തെക്കുകൾ വിറയ്ക്കുന്നുണ്ടായിരുന്നു...

... എത്രവേഗമാണ് ~~അ~~ വർണ്ണശൃംഖലയെ ഒരാളുടെ ജീവിതം ഭീകരമാക്കുക. ഇരുണ്ട പൂക്കൾക്കുള്ളിൽ മുന്നപോക്ക്

(Note: This page will be scanned to publish the article in schoolwiki. So, Write neatly. Don't fold paper. Don't write overleaf).

Item Code: 950

Participant Code: 100

അക്ക അകമപ്പട്ടുപോയത്!/? ഇരുട്ടു നിറഞ്ഞ ജീവിതവിധിയിൽ
പഴിവിളക്കാലി. മൂന്നു പോല ആളാണ് ജീവനറ്റ വെറും.....
ശരീരമാലി മൂന്നിൽ കിടക്കുന്നത്.. ഒരു നിമിഷ ഭയത്തോടെ താൻ
ലോകമത്രയും ഒരു തിന്മ വിധേയം മൂന്നു ഭാഗങ്ങളിലായിരിക്കുന്നത്..
പോല തോന്നി അന്നുക്ക്..
..... രാഷ്ട്രീയത്തിന്റെ മൂല്യങ്ങൾക്കു അലങ്കരിക്കുന്ന..
ചിലരുടെ കണ്ണിൽ വെറുമാറ്റം വാർഡ് മെമ്പർ..
അവിടുത്തെങ്കിലും മാത്രം കുറിക്കുക ചെന്നും..
ജന സമ്മതനായിരുന്നു ആ വാർഡിലെല്ലാം പണ്ടാലത്തിലെ
ഏതെങ്കിലും ഒരാൾക്ക് മുന്നെങ്കിലും ആവശ്യം വന്നാൽ സ്ത്രീ
കാര്യം പോലും മാറ്റിവെച്ച് അത് ~~കുറ~~ നടത്തിക്കൊടുക്കാൻ..
സമയം കണ്ടെത്തും സത്യസന്ധനെന്ന ഒരു കാരണം..
കൊണ്ട് പുറത്ത് ചിരിച്ചുകാണിക്കുന്ന ഏതൊരു ശത്രുക്കളെ
സമ്പാദിച്ചാരു ജനപ്രതി നിധി - ഏതൊരു പേരുമുണ്ടാലിരു
അഭ്യർത്ഥത്തിന്..
"മാത്ര നേരമായി ഈ ഇരുപ്പ് ഇരിക്കുന്നു.. സമയം..
ഇരുട്ടിത്തുടങ്ങി... ഒരു വെളിച്ചം അത്രയെങ്കിലും കിട്ടി..
കുഞ്ഞേ.. ഇല്ലേൽ വിണ്ണുപോകും.." അപ്പച്ചനെ തന്നെ..
നോട്ടമെന്ന് ഇരിക്കുമ്പോൾ ഇരുത്തോളിലും കൈവെച്ച്..
വിളിക്കുന്നുണ്ട് ആരോ... ഒന്നോ രണ്ടോ വട്ടം കണ്ടാരു..
പരിചയം വെച്ച് അത് അമ്മയുടെ ചേരിയായെന്നു അപർക്ക്..

(Note: This page will be scanned to publish the article in schoolwiki. So, Write neatly. Don't fold paper. Don't write overleaf).

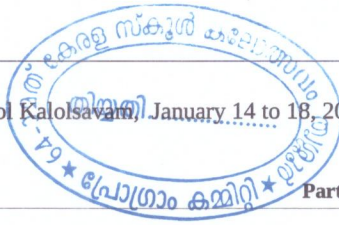
Item Code: 950

Participant Code: 100

മനസ്സിലാക്കുകയും ഒരു അനന്തരം പോയില്ല. തുടർച്ചയായും .
മനസ്സിലാക്കുകയും , പിന്നെ ശരീരം തുടങ്ങിയ നോക്കിയിട്ട് . . .
എന്ന് കാര്യം!? ഹാളും കടന്ന് അകത്തേക്ക് വരുമ്പോൾ . . .
കാറ്റിൽ പാറിപ്പോകുന്നത് കാഴ്ചയെ മറയ്ക്കുന്ന . അലസമായ .
മുടിയെന്ന് ഒരുക്കി വെക്കാനുപയോഗമാകാതെ അവർ . . .
കണ്ണുകളിൽ മറച്ചിരിക്കുന്നു
. വെറും പത്ത് വയസ്സുള്ളപ്പോൾ അമ്മ മരിച്ചതിൽ
പിന്നെ അമ്മയുടെ കുടുംബക്കാരെ പിന്നെ വഴിക്കുകയും
കണ്ടിട്ടില്ലെന്ന് വേണം പറയാൻ . പ്രേമവിവാഹം ആയിരുന്നു .
എന്നതിനാലും അമ്മയുടെ കുട്ടർക്കും അച്ഛന്റെ കുട്ടർക്കും . .
അതിനേട് എതിർപ്പ് ഉണ്ടായിരുന്നതിനാലും ചെറുപ്പക്കാരെന്ന്
പറയാനോ അടുപ്പം സൃഷ്ടിക്കാനോ ആവുമുണ്ടായിരുന്നില്ല .
അച്ഛൻ സജീവ രാഷ്ട്രീയത്തിലേക്ക് ഇറങ്ങി
പ്രവർത്തിച്ചിരുന്ന കാലത്തായിരുന്നു അമ്മയുടെ മരണം .
പിന്നെ മാത്രം കുരിശിരിക്കലിന്റെ ഒരേയൊരു ലോകമായി . . .
മാറിയിരുന്നു അന്ന്
. അമ്മയില്ലാത്ത കുറവ് നികത്തിയാണ് വളർത്തിയത് .
ഒരു പെൺകുട്ടിയുടെ ജീവിതത്തിൽ അമ്മയുടെ അമ്മയെ . .
അത്യാവശ്യമായി വേണ്ട ചെട്ടത്തിൽ പോലും കൂടെയുണ്ടായിരുന്നില്ല
അദ്ദേഹം സോഫ്റ്റ് വെൽഫെയർ മെന്റിനിയറിഡ് എന്ന മകളുടെ
സ്വപ്നത്തെ പ്രോത്സാഹിപ്പിച്ചും അവർക്ക് താങ്ങും . . .

(Note: This page will be scanned to publish the article in schoolwiki. So, Write neatly. Don't fold paper. Don't write overleaf).

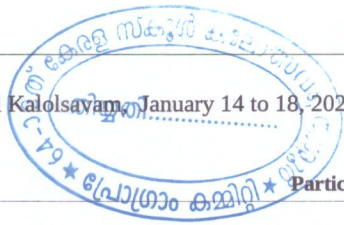

Item Code: 950

Participant Code: 100

തന്നെയുമായി. നിന്ന മനുഷ്യൻ. സ്വന്തമായി. തൂണിച്ചുർത്തു . . .
കൊണ്ടിരുന്ന ചിന്തകുവിടർത്തൻ. മാസങ്ങൾ. ബാക്കി നിൽക്കവെ.
താൻ. മാത്രം. ലോകമായിരുന്ന. തന്റെ. കൂഞ്ഞുപക്ഷിയെയും. . .
തന്നിച്ചാക്കിപ്പോയിരിക്കുന്നു: ഒരേസമയം. സങ്കടവും. ദേഷ്യവും. . .
പരിഭവവും. വന്നുപോയി. അന്നയ്ക്ക്, അച്ചൂടെ. അച്ഛനോട്:
"നാളെ രാവിലെ പത്തുമണിക്ക്. പച്ചച്ചിവക. സെമിത്തേരിയിൽ
നാൻസിയുടെ. കല്ലറയ്ക്കടുത്ത്. അടക്കം. ഒരു ഉച്ച.
ആകുമ്പോഴേക്കും. കളിയുമായിരിക്കും. . . ബാക്കി. ഞാൻ.
ജോസിനോട് പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്: "ശബ്ദത്തിൽ പറഞ്ഞുകൊണ്ട്.
പോണുമായി. അകത്തേക്ക്. കയറിയ. വെളിച്ചം. ഒരാൾ. അന്നയെ
ക്കണ്ടതും. ശബ്ദം. താഴ്ത്തി. . . വീണ്ടും. ചുറ്റത്തേക്ക് പോയി.
അമ്മയുടെ. ചെച്ചി. വീണ്ടും. വന്ന്. നിർബന്ധിച്ചപ്പോൾ.
അവരെ. ബോധിപ്പിക്കാൻ വേണ്ടി. മാത്രം. ഒന്നോ രണ്ടോ.
പിടി. ചൊറുണ്ട്. മുറിയിലേക്ക്. പോയി. ഇനിയും. അവിടെ.
ഇരുന്നാൽ. ഇനിയും. ജീവിതമേ. വെറുത്തുപോകും. . .!
ഒരു. ഗ്ലാസ്. വെള്ളം. കഷ്ടപ്പെട്ട്. കുടിച്ചിറക്കി. തന്റെ.
കട്ടിലിലേക്ക്. അന്നയിരുന്നു.
. വീടിന്. ചുറ്റും. അകത്തുമായി. വന്നുപോകുന്ന.
ഒരു പാട്. പേരാണ്. അത്യാവശ്യം. അറിയപ്പെടുന്നൊരു.
രാഷ്ട്രീയ പ്രവർത്തകനായതുകൊണ്ട്. അവസാനമായി.
ഒരു കോക്ക്. കാണാൻ. വരുന്നവരിൽ. അധികവും.

(Note: This page will be scanned to publish the article in schoolwiki. So, Write neatly. Don't fold paper. Don't write overleaf).

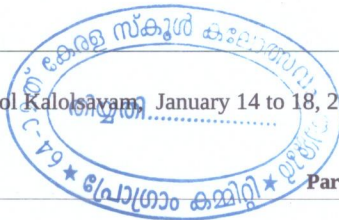

വെളിച്ചമിട്ട രാഷ്ട്രീയക്കാരും അപരിചിതരായ നാട്ടുകാരുമാണ് .
ആർക്കും മുഖം കൊടുക്കാതെ ഇരുന്നപ്പോൾ കേട്ട ആശ്വാസം
വാക്കുകൾ വീണ്ടും പിരിച്ചുറക്കും കൂട്ടിയനുഭവങ്ങൾ
തനിക്ക് എന്തൊക്കെയോ നഷ്ടപ്പെട്ടുവെന്ന് സ്ഥാപിക്കുക
എന്ന ലക്ഷ്യമാണോ ഇവർക്കെല്ലാം? മേലെ പതിയെ ഒരു . . .
താളത്തിൽ കറങ്ങുന്ന ഫാനിനെ നോക്കിക്കൊണ്ട് കട്ടിലിൽ
നിവർന്നുകിടന്നു. ഉച്ചമുതൽ ഒരു ഇരുപ്പായിരുന്നതിനാൽ . .
തന്നെ പെട്ടെന്ന് കണ്ണുകൾ ഉടഞ്ഞുപോയി
" അച്ഛനും അമ്മയും ഇല്ലാത്ത കുട്ടികളായി ഉണ്ടെന്ന് . . .
ഭീഷൻ ഇന്ന് പറഞ്ഞല്ലോ! അവരൊക്കെ എങ്ങനെയോ . .
ജീവിക്കാൻ അപ്പച്ചാ? " തോളോടു ചേർന്നു മുടി ഇരുവശവും . .
പിന്നിക്കെട്ടിയ ഒരു അന്നക്കുട്ടി മുന്നിൽ വന്ന് കൊമ്പലോടെ
ചോദിക്കുമ്പോൾ അവളുടെ നിഷ്കളങ്കമായ മുഖം കാണാൻ
ചിരിയോടെയവളെ മടിച്ചിലേക്കിരുത്തി മാത്യു
" അവർക്കെ അച്ഛനും അമ്മയും മരിച്ചെന്ന് കരുതി, . . .
ആ കുഞ്ഞുങ്ങളെ വിട്ട് അവർക്ക് പോകാൻ പറ്റിയില്ലേ . .
ദൈവം കൂടെയുള്ളപ്പോൾ അവരുടെ അച്ഛനും
അമ്മയും എന്നും അവരുടെ കൂടെയുണ്ടാകും
അവളുടെ കവിളിൽ തഴുകി മാത്യു പറയുമ്പോൾ
നാൻസി ഉമ്മറേണെന്ന് വന്ന് അവളുടെ നുകര
കൊല്ലി കാർഡ് ഉൾക്കൊള്ളുന്നു

(Note: This page will be scanned to publish the article in schoolwiki. So, Write neatly. Don't fold paper. Don't write overleaf).

Item Code: 950

Participant Code: 100

"അച്ചോ അന്നക്കുട്ടിയുടെ അച്ഛനും അമ്മയും മരിച്ചാലും നിങ്ങളുടേ കുടെ കണ്ണുമാ?" സങ്കടം വന്ന് വീർത്ത...
മുഖത്തോടെ ചോദിക്കുന്ന തങ്ങളുടെ പുത്രിയെ നോക്കി...
ഇരുവരും... മുഖത്തോട് മൂലം നോക്കി...
"അമ്മത്താ അങ്ങനെയൊരു പറച്ചിൽ? തങ്ങളെക്കണ്ടെന്നാ...
തങ്ങളുടെ അന്നക്കുട്ടിയെ തനിച്ചാക്കി പോകാൻ പറ്റുന്നത്?
പേടിക്കണ്ട കേട്ടോ... അച്ഛനും അമ്മയും കുഞ്ഞിനെ...
തനിച്ചാക്കി ഏങ്ങും പോകില്ല..." ആ വാക്കുകൾ കേൾക്കെ...
പൂനിലാവ് ഉദിച്ചപ്പോലെ പ്രകാശിച്ചുവെക്കുന്നു മൂലം...
തെക്കുകുളിയിലേറ്റത് മാനുസ്യ നെറ്റിയിൽ മുത്തി...
... മനസ്സറിഞ്ഞതൊക്കെ മൂലം വീണ്ടും അനുഭവിച്ചപ്പോലെ...
അന്നയുടെ ചിത്രങ്ങൾ നിറഞ്ഞു... അവ ഇരുവരേക്കാളും...
പത്തനാട്ടുക്കി തലയണയിൽ അഭയാ കണ്ടെത്തി...
... എന്തൊക്കെയാണെന്ന് നഷ്ടപ്പെട്ടു പോലെ തോന്നുന്നു...
തന്റെ ശരീരത്തിന്റെ ഒരു ഭാഗം അടർന്ന് പോയതൊക്കെ...
പോലാരുപേറ്റുന്ന തോന്നുന്നു... അമ്മയുടെ മരണത്തിൽ...
അലറിക്കരഞ്ഞ തന്നെ ചേർത്തുപിടിച്ച മനുഷ്യനാണ്...
ഇന്ന് തന്നെയും വിട്ട് പോയിരിക്കുന്നത്...
... അടച്ചുറപ്പിച്ചുപോയതൊക്കെ ഇരുണ്ട മൂറിയിൽ ചെറിയൊപ്പത്തി...
ഒന്നിച്ചുത്തിൽ അലറാൻ അന്ന കൊതിച്ചു പോയി...
കണ്ണുകൾ വലിച്ചു തുറക്കുമ്പോൾ ആയിരം കറാറുകൾ...

(Note: This page will be scanned to publish the article in schoolwiki. So, Write neatly. Don't fold paper. Don't write overleaf).

Item Code: 950

Participant Code: 100

ഒന്നിച്ചു കൂത്തിയിറങ്ങുന്ന പോലൊരു മുറിവുണ്ട്
മനസ്സിൽ.. അന്നത്തെ രാത്രി.. ഒരുപോളു കണ്ണടയ്ക്കാൻ..
അന്നയ്ക്കായില്ല... ..
... പിറ്റേനുള്ള.. കാര്യങ്ങളെല്ലാം.. വേഗത്തിലായിരുന്നു..
അന്ന.. യാത്രികരായി.. ഏല്പാത്തിനും.. കൂട്ടുനിന്നു..
... പന്ത്രണ്ട് വർഷം.. പഴക്കമുള്ള, നാൻസി.. മാത്യു..
കുരിശിങ്കൽ.. എന്ന.. കല്ലയ്ക്ക്.. സമീപം.. പൂതൂതായി..
വെട്ടിയ കുടീക്ക്.. അരികെ നിൽക്കുമ്പോൾ.. ചുറ്റുമുള്ള.. ലോകം..
കൊട്ടിയടയ്ക്കപ്പെട്ടപോലെ.. ഉച്ചത്തിൽ.. അച്ചൻ ചൊല്ലുന്ന..
പ്രാർത്ഥനകളേക്കാൾ.. രേഖാഭരണാട, ദിഗന്തം..
പൊട്ടുമാറുച്ചത്തിൽ.. അന്നയുടെ ഉള്ളം.. അലറിക്കരയുന്നുണ്ട്..
... അന്ത്യചുംബനം.. കൊടുക്കാൻ.. കുനിയുമ്പോൾ.. അവളുടെ..
ചുണ്ടുകൾ വിറച്ചു.. തൈകൾ.. ആ.. മൂവമാതക.. തഴുകി...
ആതരക്കൈയോ.. ചേർന്ന്.. വെട്ടി.. അടുച്ചപ്പോൾ.. മാത്രം..
ഒരുശ്വാശ്വത്തിനെനന്നെന്നാണ്.. അടുത്തുനിന്ന.. അമ്മയുടെ..
ചേച്ചിയുടെ താക്കട്ടിൽ.. പിടിത്തം.. മുറുക്കി.. അഭിഷാൽ.. മാത്രം!
... ഓർക്കാപ്പുറത്ത്.. അന്ന.. മന്ത്രിയ്ക്കൽ.. കൂപ്പുകുത്തുന്ന..
അവസ്ഥ.. ഭീകരമാണ്... ചുറ്റും.. ആലിരം.. പെരുങ്ങുകയാണെന്നും..
ആ.. രണ്ടു.. പേർ.. നൽകുന്ന.. ശുശ്രൂഷ.. നികത്തുന്നവിലും..
ആർക്കും!! ദീർഘമായൊരു.. തെങ്ങുവീർപ്പോടെ.. തൈയിലെ..
കുരു പിടി.. മണ്ണ്.. വെട്ടിയുടെ.. ഭരണകീഴുമ്പോൾ.. അന്നയ്ക്ക്..

(Note: This page will be scanned to publish the article in schoolwiki. So, Write neatly. Don't fold paper. Don't write overleaf).

Item Code: 950

Participant Code: 100

തളർച്ച നോന്നിയില്ല. ഒരു മരവിച്ച് മാത്രം.
... ഭൂമിവിട്ട ആത്മാക്കളുടെ ശേഷിച്ചുറങ്ങുന്ന
ചെമ്മണ്ണിനെ നനച്ചുകൊണ്ട്. മഴ ആർത്തുലത്തുപെയ്തു
രക്തനിലമായ ആ അങ്കുരദാമയെയും കടന്ന് ഭൂമിയുടെ
ഉള്ളുകൾ തേടി, തെക്കുകിട്ടുകയായി. അവ പരന്നെഴുകി
ഇറങ്ങുവോൾ. മരണശുശ്രൂഷകൾ. ചൂർണത പ്രാപിച്ചിരുന്നു.
മരണം കൊണ്ടും. മണ്ണിൽ. മന്നായവരെ അവസാനമായി
ഒന്നു നോക്കി. നിരിയുവോൾ. ഇനിതെന്ന്. ചാനുളള
ചോദ്യം. ചൂണിൽ അവശേഷിക്കുന്നുണ്ട്:
... "പേടിക്കുന്നു. അച്ഛാ! നിങ്ങളിലൊരെ. ഞാനെന്ന്
ചെപ്പണം??" മരവിച്ച മനസ്സ്. മന്ത്രിക്കുന്നുണ്ട്.
ഒറ്റമരത്തിലെ ആകെകളളള. ഒറ്റച്ചിലയിൽ ഒരു
കുഞ്ഞുപക്ഷിയെ. തനിച്ച്. നിർത്തി. അവർ. മടങ്ങി.
ആ മരം. ചുക്കളും. കാൽ കളും. ഇലകളുടിലൊരെ.
കിരീത്തുണങ്ങി. ഇനിതൊരു വസ്തുത്തിന്. ഭാവിയില്ലാത്ത
പോലവ. ചിലകൾ. താഴ്ത്തി. നിന്നുവോൾ. ആ കുഞ്ഞുപക്ഷി
മരത്തിന്റെ താഴ്ത്തിയിലേക്ക്. ഒന്നുകൂടി. ഒരുങ്ങിക്കൂടി,
ചിറകുപൊത്തിയിരുന്നു. ഇനിതൊരു ഇടിമിന്നലിൽ.
നിന്ന്. അതിനെ ചേർത്തുപിടിക്കാൻ. ആരുമില്ലോ!